

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

ความเป็นมาของจังหวัดชุมพร

ชุมพร เป็นจังหวัดหนึ่งตั้งอยู่เหนือสุดของภาคใต้ บริเวณคอกอุดกระ ระหว่างละติจูดที่ 10 องศา 29' ลิบดาเหนือ ลองติจูด 99' องศา 11' ลิบดาตะวันออก ห่างจากกรุงเทพฯ ประมาณ 498 กิโลเมตร¹ เนื่องจากด้านตะวันออกมีปากอ่าวติดทะเลฝั่งอ่าวไทย ส่วนด้านตะวันตกติดตอนใต้ของพม่าและฝั่งทะเลด้านตะวันตก โดยมีเทือกเขาภูเก็ตซึ่งต่อเนื่องมาจากเทือกเขาตะนาวศรีกัน ระหว่างชุมพรกับพม่า มีเส้นทางเดินเท้าอุปทั่งหินดาษ (บ้านถ้ำดิน) ตามลับลับร่อง อำเภอท่าแซะ และ ซองจะมี ตำบลสองพี่น้อง อำเภอท่าแซะ นอกจากนี้พื้นที่บริเวณนี้ยังเป็นที่มาของลำน้ำหลายสายของชุมพร เช่น เม่น้ำท่าตะภา แม่น้ำหลังสวน และ แม่น้ำลี²

ที่ตั้งเมืองเก่าของชุมพรไม่ชัดเจน สมเด็จฯ กรมพระยาดำรงราชานุภาพ ทรงสันนิษฐานว่า เมืองเดิมตั้งอยู่ตอนเหนือของแม่น้ำชุมพรเก่า ในท้องที่ก่อสำหรับท่าแซะ แล้วขยายเมืองลงมาตามแม่น้ำหลายครั้ง จนที่สุดจึงมาตั้งที่ริมแม่น้ำท่าตะภาซึ่งเป็นที่ตั้งของเมืองในปัจจุบัน³

ในสมัยอยุธยาเมืองนครศรีธรรมราช และเมืองตระนาวศรีเป็นเมืองที่มีความสำคัญที่สุดในบริเวณภาคใต้ตอนบน ด้วยมีความเหมาะสมที่จะเป็นท่าเรือด้านตะวันตก (ตระนาวศรี) และด้านอ่าวไทย (นครศรีธรรมราช) ภายหลังเมืองหั้งสองได้ตกเป็นเมืองประเทศาชของกรุงศรีอยุธยา โดยมีเมืองนครศรีธรรมราชเป็นเมืองหัวเมืองชั้นเอก ตระนาวศรีเป็นหัวเมืองเมืองชั้นโท ส่วนชุมพรนั้นเป็นหัวเมืองชั้นตรีโดยมีเมืองระนองและเมืองกระเป็นเมืองชั้นที่⁴

พ.ศ. 2435 ชุมพรยกครองแบบมณฑลเทศบาล พ.ศ. 2459 เปลี่ยนเมืองเป็นจังหวัด เปลี่ยนผู้ว่าราชการเมืองเป็นผู้ว่าราชการจังหวัด และยกเลิกระบบเทศบาลใน พ.ศ. 2476 เปลี่ยนผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นข้าหลวงประจำจังหวัด⁵

ความสำคัญของเมืองชุมพร

ชุมพรเป็นเมืองที่ตั้งอยู่ในเส้นทางการเดินทัพลงไปทางใต้ และมีแนวพลเมืองติดกับพม่า และสองฝ่ายผู้ที่ขับด้วยทะเลเมืองปักษ์อ่าวเหนือที่จะจดเรือ เดินบกจากชายฝั่งทะเลด้านตะวันออกหรืออ่าวไทยไปยังชายฝั่งทะเลด้านตะวันตกเพื่อไปยังเมืองกระ ระนอง ตะกั่วป่า และถลาง ดังนั้นจึงเหมาะสมเป็นเมืองที่ป้องกันการรุกรานของพม่าลงไปทางใต้โดยเฉพาะเมืองไชยา และนครศรีธรรมราชซึ่งอยู่ทางฝั่งตะวันออก ดังเหตุการณ์ประวัติศาสตร์ที่จะยกมา

หลังจากกรุงศรีอยุธยาเสียแก่พม่าใน พ.ศ. 2310 พม่าได้เมืองตระนาวศรีไป แต่ไม่สามารถที่จะปกครองเมืองปราณ เมืองกุย เมืองคลองวาฬ และเมืองบางตะพาน ซึ่งอยู่อีกฝั่งของเทือกเขา อย่างไรก็ตาม พม่าได้ยกกองทัพมาอีกครั้งในสมัยรัชกาลที่ 1 ตีได้เมืองหลายเมืองในภาคใต้ เช่น ชุมพร ไซา นครศรีธรรมราช ตะกั่วป่า และ ตะกั่วทุ่ง เว้นแต่เมืองถลางที่รักษาเมืองไว้ได้ พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลก โปรดฯ ให้เจ้าพระยาสุรินทรชา ลงไปสำเร็จราชการหัวเมืองฝ่ายตะวันตก (ทำนองเดียวกับเป็นสมุหเทศบาล) อยู่ที่เมืองถลาง แล้วโอนเมืองอื่นๆ จนถึงเมืองกระเบียงเดิมขึ้นกับนครศรีธรรมราชไปขึ้นกับเมืองถลาง ต่อมาเมื่อขึ้นรัชกาลที่ 2 พม่ายกกองทัพมาตีหัวเมืองไทยในแหลมมลายูอีกเมือง พ.ศ. 2352 ครั้งนี้ตีได้เมืองชุมพรเมืองตะกั่วป่า เมืองตะกั่วทุ่ง และเมืองถลาง เมื่อกองทัพไทยลงไปถึงเมืองเหล่านี้พังยับเยินแล้ว⁶

กล่าวว่าภาพลักษณ์ของเมืองชุมพรเป็นจุดยุทธศาสตร์ และปรากฏว่าองร้อยการอยู่อาศัยมาตั้งแต่สมัยก่อนประวัติศาสตร์ หลักฐานด้านศิลปกรรมส่วนใหญ่พบกระจายอยู่ตามบริเวณแม่น้ำ เช่น แม่น้ำท่าตะเกา แม่น้ำหลังสวน และ แม่น้ำสวี ซึ่งส่วนหนึ่งเป็นถ้ำที่ปรับปูนเป็นวัดในภายหลัง

วัดสำคัญในจังหวัดชุมพร

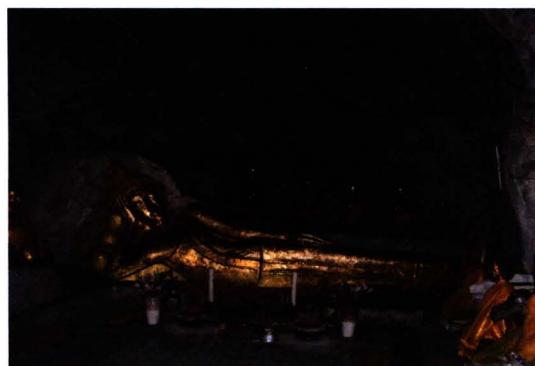
จังหวัดชุมพรมีหลักฐานด้านศิลปกรรม ตั้งแต่สมัยก่อนประวัติศาสตร์ ถึงสมัยประวัติศาสตร์โดยพบกระจายอยู่ใกล้แม่น้ำ แม้จะมีจำนวนน้อย แต่ทำให้เห็นว่าองร้อยของพุทธศาสนาในจังหวัดชุมพรโดยเฉพาะศิลปะศรีวิชัย ศิลปะอยุธยา และศิลปะรัตนโกสินธ์

พระบรมสารีริกธาตุวัดประเดิม อำเภอเมือง สันนิษฐานว่า มีรูปแบบร่วมสมัยกับศิลปศรีวิชัย และมีอิฐหลายวัดที่เกี่ยวข้องกับศิลปะสมัยอยุธยาถึงต้นรัตนโกสินธ์ เช่น พระธาตุมุจลิน กิง อำเภอทุ่งตะโก เป็นเจดีย์อ้อมไม่สิบสองขนาดเล็ก สูงราว 3-4 เมตร ก่ออิฐ องค์ระหว่างคอดตรงกลางและย่อหมุนลงมาจนถึงฐานชั้นล่าง มียกชั้นแบบอยู่ที่ฐาน ปัจจุบันเจดีย์องค์นี้ตั้งอยู่ภายในโรงเรียนพระธาตุมุจลิน (ภาพที่ 1)

ภาพที่ 1 พระธาตุมุจลิน กิง อำเภอทุ่งตะโก จังหวัดชุมพร ภาพเต็มองค์เจดีย์ และ ส่วนฐานมียกชั้นระดับด้านละ 2 ตน

พระพุทธรูปปางไสยาสน์ในถ้ำขุนกระทิง อำเภอเมือง ถ้ำกว้างร้าว 4 x 8 เมตร ปากถ้ำแคบถ้าหันหน้าไปทางทิศตะวันออก ภายในถ้ำมีพระพุทธรูปปางไสยาสน์เป็นประทานหันพระเตียร์ไปทางทิศใต้ด้านหลังและด้านข้างเป็นพระพุทธรูปประกอบ พระพุทธรูปประกอบด้านขวามีอีกด้านหลังน่าจะทำมาพร้อมกับพระพุทธไสยาสน์ สรวนด้านซ้ายเป็นของที่ทำขึ้นที่หลัง เพราะมีรูปแบบต่างกัน พระพุทธรูปปางไสยาสน์เป็นพระพุทธรูปปูนปั้นมีพระรัศมีเบลา เม็ดพระศากเล็กพระพัตรรูปไข่ ครองจีวร่อเงียง (ภาพที่ 2) พระพุทธรูปองค์นี้อาจทำขึ้นในสมัยอยุธยาตอนปลายหรือรัตนโกสินทร์ตอนต้น

ภาพที่ 2 พระพุทธรูปปางไสยาสน์ ถ้ำขุนกระทิง อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร

พระบรมธาตุสวี⁷ ตั้งอยู่ใกล้กับแม่น้ำสวี องค์พระธาตุมีระเบียงคตล้อมรอบ (ภาพที่ 3) ภายในประดิษฐานพระพุทธรูปปางมารวิชัยรอบ องค์พระธาตุมีฐานประทักษิณชั้อนสองชั้ัน ฐานชั้นล่างประดับรูปยักษ์ถือกระบองและรูปช้างแบก มีบันไดทางขึ้นอยู่ทางด้านทิศตะวันออกขึ้นไปยังลานและฐานประทักษิณชั้บนบนชั้งประดิษฐานพระพุทธรูปด้านละ 5 ชัุ้ม ถัดขึ้นไปเป็นฐานบัวคร่าวชั้อนสองชั้ันรองรับองค์เจดีย์ องค์พระมังกอลม บลลังก์กอลมมีเสาหาร ปล้องไนเป็นลูกแก้วชั้อนลดขนาดขึ้นไป ปลีຍອດเรียวและพยายามออกเล็กน้อยรับลูกแก้วอยู่บนสุด (ภาพที่ 4)

ภาพที่ 3 พระบรมธาตุสวี จังหวัดชุมพร ถ่ายจากด้านนอกพระเบียงคต ด้านทิศตะวันออก

ภาพที่ 4 พระบรมธาตุสี จังหวัดชุมพร

พระพุทธรูปที่วัดเทพเจริญ (ถ้ำรับร่อ) ถ้ำรับรօอยู่ในเขตอำเภอเมืองติดกับอำเภอท่าแซะ เป็นถ้ำค่อนข้างใหญ่ปากถ้ำหันไปทางทิศตะวันตก แบ่งได้เป็นสองตอน คือตอนโถงบริเวณปากถ้ำ และโถงใหญ่ในถ้ำ ซึ่งประดิษฐานพระพุทธรูปจำนวนมาก พระพุทธรูปสำคัญเป็นพระพุทธรูปปางมารวิชัยอยู่บนฐานปั๊มคล้ายฐานอุโบสถอยู่ภายในโถงใหญ่ (ภาพที่ 5) โดยมีพระพุทธรูปประกอบเรียงรายอยู่รอบถ้ำหลายขนาด ซึ่งน่าจะสร้างไม่พร้อมกัน พระพุทธรูปทรงเครื่อง 3 องค์ สวยงามกุศลลักษณะของ “ในราช” (ภาพที่ 6) ส่วนพระพุทธรูปปางมารวิชัยส่วนใหญ่มีลักษณะคล้ายคลึงกันคือ พระรัศมีทรงกรวยยึดสูงคล้ายรัศมีเปลว เม็ดพระศากเล็ก พระพักตร์ค่อนข้างเป็นรูปไข่ พระขนงเป็นเส้นโค้งต่อเนื่องลงมาเป็นสันพระนาสิก พระนาสิกก้ม ริมพระโอษฐ์บาง มุมพระโอษฐ์เป็นเส้นลีกงอนขึ้นบนเล็กน้อย (ภาพที่ 7) บางองค์มีไฟพระศากบางๆ พระโอษฐ์หนาสันนิษฐานว่าซ่างปั้นคงเป็นซ่างห้องถินหลายคน พระพุทธรูปองค์เก่าที่สุดอาจมีอายุตั้งแต่ปลายสมัยอยุธยา และบางองค์เป็นพระพุทธรูปสมัยรัตนโกสินทร์ เนื่องจากถ้ามีการใช้งานมาเป็นระยะจะถึงปัจจุบัน

ภาพที่ 5 พระพุทธรูป “หลักเมือง” ถ้ำรับร่อ อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร

ภาพที่ 6 พระพุทธรูปทรงเครื่องปางมารวิชัยบริเวณปากถ้ำรับร่อ อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร

ภาพที่ 7 พระพุทธรูปบริเวณปากถ้ำรับร่อ อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร

พระพุทธรูปทรงเครื่องปางห้ามสมุทร วัดถ้ำขวัญเมือง อำเภอสวี เดิมพระพุทธรูปองค์นี้อยู่ภายในถ้ำขวัญเมือง ภายหลังได้ย้ายไปไว้ในอาคารได้เดิมคงค่าไม่ทิ้งไว้ทางวัดสร้างขึ้นเมื่อ พ.ศ. 2524 องค์พระพุทธรูปสูงราว 1.20 เมตร พระพักตร์รูปไข่ค่อนข้างเสี้ยม เครื่องตกแต่งเป็นอย่างแบบสมัยอยุธยาตอนปลายหรือ รัตนโกสินทร์ตอนต้น (ภาพที่ 8)

ภาพที่ 8 พระพุทธรูปทรงเครื่องปางห้ามสมุทร วัดถ้ำขวัญเมือง อำเภอสวี จังหวัดชุมพร

ສຳຫຼັບວັດເຈົ້າພໍາສາລາລອຍ ຄໍາເກອນເມື່ອງ ວັດຊຸມພຣວັງສຣາກ ຄໍາເກອນເມື່ອງ ວັດນາສຮ້າງ ຄໍາເກອນ
ທ່າແຂະ ວັດບຣວັດພິສີຍ ຄໍາເກອນຫລັງສວນ ແລະ ວັດສາມເກົ່ວ ຄໍາເກອນເມື່ອງ ວັດເຫັນນີ້ລ້ວນສຮ້າງເຂື້ນໃນ
ສມຍຮັດນໂກສິນທົງ ເຊັ່ນເດີຍກັບວັດອື່ນໆ ອີກຈຳນວນมากໃນຈັງຫວັດຊຸມພຣ ທີ່ແສດງໃຫ້ເຫັນຄວາມເຈີຍ
ຂອງພຸທຣສາສນາຍ່າງຕ່ອນເນື້ອງ ໂດຍເຂົພາະວັດສາມເກົ່ວນັ້ນເປັນໜຶ່ງໃນແປດວັດທີ່ພະພະອະນຸມາໂຮດມ
(ເຊິ່ງ ອຸດຸຕົມ) ອົບດີສັງໝົງວັດຈາກວິວາສ ທີ່ຂະນະນັ້ນເປັນຜູ້ຮັບຜິດຂອບດູແລປົກຄອງສົງໝົງໃນມັນຫຼດ
ການຄິດເປັນຜູ້ສຮ້າງ ໂດຍໄດ້ຮັບກາຮັນສັບສຸນຈາກເຈົ້ານາຍຫັ້ນຜູ້ໃຫຍ່ຈາກເມື່ອງຫລວງ ຮົມດຶງໜ່າງທີ່
ກ່ອສຮ້າງແລະເຂື່ອນກາພຈິຕຽກຮອມກີເປັນໜ່າງຈາກເມື່ອງຫລວງ ອັນແສດງໃຫ້ເຫັນວ່າຊຸມພຣເປັນເມື່ອງທີ່ມີ
ຄວາມສຳຄັນໄໝເນື້ອຍໃນຂະນະນັ້ນ

เชิงอรรถบทที่ 2

¹ คณะกรรมการฝ่ายป्रบรมวัลเอกสารและจดหมายเหตุ ในคณะกรรมการอำนวยการจัดงานเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเนื่องในโอกาสพระราชพิธีมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 6 รอบ วัฒนธรรม พัฒนาการทางประวัติศาสตร์ เอกลักษณ์และภูมิปัญญา จังหวัดชุมพร (กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภากาดพร้าว, 2544), 1.

² เรื่องเดียวกัน

³ สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ เจ้าฟ้ากรมพระยานริศราনุวัดติวงศ์ และสมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระยาดำรงราชานุภาพ. สาส์นสมเด็จ เล่ม 6 (กรุงเทพฯ : องค์การค้าคุรุสภากาดพร้าว, 2504), 149-150.

⁴ เรื่องเดียวกัน, 192.

⁵ คณะกรรมการฝ่ายป्रบรมวัลเอกสารและจดหมายเหตุ ในคณะกรรมการอำนวยการจัดงานเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเนื่องในโอกาสพระราชพิธีมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 6 รอบ, เรื่องเดิม, 40.

⁶ สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ เจ้าฟ้ากรมพระยานริศรา�ุวัดติวงศ์ และ สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระยาดำรงราชานุภาพ. เรื่องเดิม, 191-192.

⁷ ตามประวัติสร้างในพุทธศตวรรษที่ 19 แต่ไม่ปรากฏใน พ.ศ. 2459 โดยอาจยังคงรักษาแผนผังและรูปแบบบางอย่างเอาไว้

คณะกรรมการฝ่ายป्रบรมวัลเอกสารและจดหมายเหตุ ในคณะกรรมการอำนวยการจัดงานเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเนื่องในโอกาสพระราชพิธีมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 6 รอบ, เรื่องเดิม.,